

Naar het dak van Vlaanderen

Praktische gegevens

- ▶ LENGTE: 15 km
- ▶ TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 34 (1:50.000)
- ▶ VERTREKpunt: Bij de kerk van Sint-Pieters-Voeren.

In het golvende landschap van de Voerstreek is de ondergrond de bodem van een ondiepe tropische zee die miljoenen jaren geleden over dit gebied golfde. De kalklaag werd gevormd door zeediertjes met een uitwendig skelet van kalk. Er zijn vele bronnen en beken. De brede dalen werden uitgesleten door vele riviertjes waarin tijdens de IJstijden veel meer water stroomde.

Sint-Pieters-Voeren is het kleinste van de zes voerdorpen en telt slechts driehonderd inwoners. Het is vooral bekend om zijn Commanderie, een kasteel dat tot de Franse Revolutie toebehoorde aan de Duitse Ridderorde. De Duitse Ridderorde was in de Middeleeuwen een gemeenschap van monniken met als doel de verzorging en verpleging van gewonde kruisvaarders. In het park liggen vijvers en een bron, er wordt paling en steur gekweekt.

Halfweg de wandeling biedt Sint-Martens-Voeren verpozing. Nergens in Vlaanderen staan er zoveel gebouwen die volledig of gedeeltelijk in silex of vuursteen opgetrokken zijn, als in Sint-Martens-Voeren Sint-Pieters-Voeren. Vooral in het gehucht Veurs kom je voorbij verschillende goed bewaarde oude vakwerkhuisen uit de 18de en begin 19de eeuw. De tijd lijkt in Veurs te hebben stilgestaan. De eerste conservator van het openluchtmuseum in Bokrijk noemde Voeren zijn 'levend Bokrijk'.

Er zijn verschillende grote bossen. Deze wandeling bezoekt het bosreservaat van de Als, het Broekbos, het Veursbos en het Vrouwenbos.

Het dorpsbeeld van Sint-Martens-Voeren wordt gedomineerd door de 23 meter hoge spoorwegbrug. Ze maakt deel uit van de lijn Tongeren-Aken die door de Duitsers tijdens de eerste wereldoorlog werd aangelegd. Dit viaduct sluit aan op de tunnel van Veurs: met zijn 2070 meter lengte de langste spoorwegtunnel van Vlaanderen. Een kleine honderd goederentreinen per dag rijden door de twee tunnelkokers. Je kan op deze wandeling een kijkje nemen in de buurt van de westelijke tunnelingang. Voor zijn tijd was deze spoorlijn een waar technisch hoogstandje. Geen moeite werd ontzien, zelfs over veldwegen werden viaducten gebouwd. Ook de langste spoorwegbrug van het land, in Moresnet, maakt deel uit van deze lijn.

De Voerstreek opende in juli 2008 een het eerste wandelnetwerk van Limburg. Op de bijhorende wandelkaart worden alle knooppunten en hun onderlinge afstand aangegeven. Op het terrein wordt op paaltjes de richting aangeduid naar een naburig knooppunt. Op die manier kan de wandelaar zelf zijn tocht 'à la carte' samenstellen. Deze wandeling volgt naast vele paden die in dit netwerk werden opgenomen, ook een paar minder bewandelde mooie paden. We komen tot vlak bij de grens met de provincie Luik, waar het hoogste punt van Vlaanderen zich bevindt.

Beschrijving

Met de kerk aan je linkerhand volg je even de weg en je neemt al snel de eerste straat links, richting forellenkwekerij. Na twee bochten kom je op een kruispunt: sla hier af in de uiterst linkse veldweg richting artisanele stroopstokerij. Deze wordt al snel een overschaduwde pad. Het pad eindigt bij een huis: hier sla je rechtsaf in een holle weg. Deze wordt al snel een pad dat slingerend door de velden stijgt. Je komt bij de rand van het Alsbos. Je vervolgt de weg langs de bosrand maar je slaat al snel rechtsaf door een voetgangersdoorgang in het tweede bospad, dat is het eerste bospad dat toegelaten is voor wandelaars.

Het graspad slingert en golft door het bos en brengt je na iets meer dan driehonderd meter op de centrale weg in het bos, de zgn. 'Middenweg', een vlakke, rechtlijnige, brede, berijdbare en aangename bosweg. Hier rechtsaf. Reeds na iets meer dan tweehonderd meter op de Middenweg sla je af in het eerste zijpad rechts, toegelaten voor wandelaars. Het graspad daalt lichtjes, maakt een scherpe bocht naar links en loopt dan vlak verder door lage begroeiing in het bos. Bij een splitsing houd je rechts en je loopt in dezelfde richting verder. Het pad brengt je weer op de Middenweg, waar deze weg het bos verlaat.

Je verlaat rechts het bos en je volgt de veldweg, met uitzichten op Sint-Pieters-Voeren en Sint-Martens-Voeren. Een weg rechts laat je liggen. Waar ook links het bos eindigt, ga je rechtdoor over een mooi kampad. Bij de ingang van een weide verlaat je de kam en sla je linksaf. De weg loopt even door een bosje en wordt bij een volgende weide weer een smal en stenig pad. Het pad leidt naar een asfaltwegje maar vijftig meter voor dit asfaltwegje moet je linksaf slaan in een pad dat voor voetgangers toegelaten is. Bij een huis loop je verder over een smal asfaltwegje. Een bredere weg in het gehucht Berg steek je gewoon over en je volgt aan de overkant een smal en wat moeilijker paadje.

Na 250 meter kom je op een kruispunt: je slaat hier rechtsaf en je loopt op een brede veldweg tussen hoge muren van struiken. Op een volgend kruispunt ervaar je de goedheid van de Heer en je slaat linksaf, in een holle weg waar vossen hun streken uithalen. Na een bocht naar links hou je bij een grote kastanjelaar rechts aan. Je bocht met deze brede weg naar rechts. Je loopt onder het spoorwegviaduct door en je vindt wel de weg naar de kerk van Sint-Martens-Voeren.

Met de kerk aan je linkerhand steek je de Veurs over. Op het kruispunt kan je gratis je dorst lessen. Sla hier rechtsaf en volg de weg Kwinten langs de Veurs. Een doodlopende zijweg rechts neem je niet en in de bocht naar links verlaat je de weg en je neemt rechtsaf, bij een bank, een hol pad. Enkele meters verder vind je links de 'Kolebron'. Aan de splitsing volg je het linkerpad. Dit pad stijgt en brengt je na zeshonderd meter op een asfaltweg bij een bank en een Mariakapel.

Je volgt het asfaltwegje niet maar je slaat onmiddellijk rechtsaf in de volgende veldweg. Deze wordt snel een pad dat stevig stijgt, eerst door bos en verder tussen weiden. Ter hoogte van de hoeve Op-de-Eiken draait het pad naar rechts en bij de bosrand draait het pad naar links. Je loopt langs de rand van het Broekbos tot aan een bank en een huis bij een asfaltwegje. Bij de bank staat een bak voor het vele Vlaamse afval.

Je slaat bij de bank rechts af in een dalend bospad. Het pad daalt tot aan de bosrand, voor weiden. Sla hier linksaf en volg het pad langs de bosrand. Verder zie je rechts, door het bos, boomgaarden met druiven en appels. Waar er rechts een pad is dat naar de boomgaarden loopt, sla je linksaf en je volgt het stevig stijgende bospad dat het Broekbos weer uitklimt. Het pad brengt je op een asfaltwegje dat je naar rechts volgt. Iets meer dan driehonderd meter verder kom je op een belangrijke rijweg.

Je volgt de rijweg even naar links maar slechts vijftig meter verder verlaat je de weg: bij een oversteekplaats voor voetgangers sla je rechtsaf in de eerste zijweg. Al snel kom je bij het laatste huis, het asfalt verdwijnt en je loopt op een grasweg tussen de velden. Waar de grasweg stopt, ga je door een draaipoortje een weide in. Je volgt een electriciteitsleiding en via een volgend draaipoortje verlaat je de weide. Je loopt nu over een akker, nog steeds vergezeld van de electriciteitsleiding, in de richting van het bos en enkele huizen.

Op het asfaltwegje loop je enkele meters naar rechts en je slaat dan linksaf, langs een slagboom, het bos in. Let op dat je het eerste pad links neemt en niet het tweede, dat langs de bosrand loopt. Bij een splitsing sla je niet linksaf maar je loopt rechtdoor in het bospad. Het pad loopt bovenaan de boshelling aan je rechterhand en je zal een ganse tijd bovenaan deze helling blijven lopen. Het pad brengt je, een halve kilometer na de slagboom, op een kruispunt op de hoek van een naaldbos links. Neem hier de tweede weg van links. Je loopt langs de rand van het naaldbos. Blijf hetzelfde vlakke pad volgen, nog steeds de rand van de boshelling rechts volgend. Het pad brengt je steeds dichtbij de N648. Waar je nog slechts honderd meter van deze weg verwijderd bent, is er een zijpad links dat naar de weg loopt. Dat zijpad neem je niet, je houdt dus rechts aan. Wat verder verwijderd het pad zich van de weg en brengt je op een splitsing bij een paar grote beuken.

Bij de beuken sla je rechtsaf in een mooi hol pad. Het pad daalt, loopt verder langs de bosrand en biedt je mooie uitzichten op Veurs. De zijweg links naar Veurs, aan een zitbank, neem je niet. Je gaat verder rechtdoor en je blijft de bosrand volgen. Het pad loopt even door een strook bos en hierna weer langs de bosrand. Het volgende zijpad links, neem je wel. Je verlaat de bosrand en daalt over een stenig pad af door de velden. Een zijpad rechts neem je niet en je daalt verder. Door een hek in een bocht naar links van de weg kan je een kijkje nemen bij de westelijke ingang van de spoorwegtunnel van Veurs. Wees hier uiterst voorzichtig: treinen uit de tunnel zie of hoor je niet aankomen! Na dit uitstapje volg je de weg langs het hek verder. De weg kruist een beekje en brengt je in Veurs.

Bij Jetteke steek je de rijweg over en je volgt een stijgend asfaltwegje. Op de splitsing rechtsaf over asfalt. Je loopt nu in het gehucht Dal tussen oude vakwerkhuizen. Bij Veurs 10 sla je linksaf in een graspad. Het pad loopt tussen hagen langs boomgaarden en weiden. Na ongeveer 350 meter draait het pad naar rechts en stijgt naar het bos. Aan het Vrouwenbos sla je rechtsaf. Na twintig meter kan je links het bos in, maar je volgt verder rechtdoor de weg langs de bosrand. Op asfalt sla je linksaf en onmiddellijk hierna opnieuw linksaf in de volgende veldweg tussen hagen. Na een halve kilometer zie je de kerk van Sint-Pieters-Voeren en de Commanderie al liggen.

Google kaart

©2011 Google -
Kaartgegevens ©2011 Google -